

Kanne 10.3.2017 – Puolan tasavalta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto**(Asia C-128/17)****(2017/C 151/31)***Oikeudenkäyntikieli: puola***Asianosaiset***Kantaja:* Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)*Vastaajat:* Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto**Vaatimukset***Kantaja vaatii, että unionin tuomioistuin*

- kumoaa tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä, direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2001/81/EY kumoamisesta 14.12.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) N:o 2016/2284 (¹)
- toissijaisesti kumoaa kyseisen direktiivin osittain siltä osin kuin se koskee kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamista vuodesta 2030 alkaen
- velvoittaa Euroopan parlamentin ja Euroopan unionin neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*Puolan tasavalta esittää riidanalaisen direktiivin osalta seuraavat oikeudelliset perusteet:***1. Vilpittömän yhteistyön periaatteen loukkaaminen (SEU 4 artiklan 3 kohta).**

Vastaajana olevat toimielimet eivät ole työskennelleet riidanalaista direktiiviä antaessaan avoimesti, ja ne ovat kohdelleet jäsenvaltioita eri tavalla ja asettaneet yksinomaan erälle jäsenvaltioille lisävähennysvelvoitteita, jotka eivät ole perusteltuja kustannustehokkuuteen liittyvistä syistä tai velvoitteiden jakamista koskevaa menetelmää varten vahvistettujen oletusten johdosta. Se, että Puolalle (ja kahdelle muulle jäsenvaltiolle) on asetettu – ennen kuin asiasta on päästy lopullisesti yhteisymmärrykseen Euroopan parlamentin kanssa – uusia päästövähennystasoja, joilla pyritään täyttämään kunnianhimoisempi yleinen päästötaso, on johtanut siihen, että Puola on suljettu näennäisesti pois neuvotteluista, joissa määritettiin kansallisten päästövähennysvelvoitteiden lopullinen muoto vuodesta 2030 alkaen.

Vastaajana olevat toimielimet ovat lisäksi ottaneet Puolalta pois mahdollisuuden tutkia tosiasiallisesti Puolaa koskevat tiedot, joita käytettiin perustana kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamiselle vuodesta 2030 alkaen, ja ne ovat loukanneet näin Puolan oikeutta siihen, että sen kanta otetaan huomioon.

2. Avoimuutta ja läpinäkyvyyttä koskevan periaatteen (SEUT 15 artikla) loukkaaminen ja riittävien perustelujen (SEUT 296 artikla) puuttuminen.

Puolan tasavalta väittää, että taustalla olevia oletuksia, jotka muodostivat perustan kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vahvistamiselle vuodesta 2030 alkaen, ei ole annettu saataville eikä niitä ole julkaistu. Tietoja, jotka koskevat ennustettuja oletuksia teknologisesta rakenteesta yksittäisillä sektoreilla, ei ole toimitettu, vaikka kyseisiä oletuksia käytettiin puolestaan vuoden 2030 päästöennusteissa. Näiden tietojen puuttuessa on mahdotonta tutkia vuoden 2030 osalta vahvistettujen päästöennusteiden luotettavuus. Lisäksi on epäselvää, mitä kaavaa on käytetty terveyttä koskevan yleisen tavoitteen, eli kuolevuuden vähentäminen Euroopan unionissa, laskemiseksi, kun otetaan huomioon velvoitteet päästöjen vähentämiseksi koko Euroopan unionissa ja yksittäisissä jäsenvaltioissa.

Direktiivin antaneiden toimielinten perusteluja ei näin ollen ole esitetty selkeästi ja yksiselitteisesti edellä mainittujen vähennysvelvoitteiden kannalta.

3. Riidanalaisella direktiivillä yksittäisiin jäsenvaltioihin olevien vaikutusten asianmukaista arvioimista koskevan velvoitteen ja kyseisen direktiivin täytäntöönpanon vaikutuksista tehdyn riittävän arvioinnin esittämistä koskevan velvoitteen noudattamatta jättäminen.

Puolan tasavalta väittää, että kun otetaan huomioon se, että päästövähennysvelvoitteilla vuodesta 2030 alkaen odotetaan olevan huomattavia vaikutuksia jäsenvaltioiden talouteen ja yhteiskuntaan, komission valmisteleva vaikutusten arviointi on puutteellinen.

Vaikutusten arviointi osoittaa, että direktiivin tavoitteiden saavuttaminen ja rakenteelliset muutokset, joilla pyritään vähentämään hiilen osuutta polttoaineena energiasektorilla ja kunnallisella kiinteistösektorilla, ovat yhteydessä toisiinsa. Vaikutusten arviointiin ei kuitenkaan sisälly yksityiskohtaista analyysiä siitä, odotetaanko velvoitteiden täytäntöönpanon vaikuttavan merkittävästi jäsenvaltioiden valintaan eri energianlähteiden välillä ja jäsenvaltion energiahuollon yleisen rakenteeseen. Tällä on erityistä merkitystä, koska merkittävän vaikutuksen vahvistaminen merkitsisi sitä, että Euroopan unionin lainsäätäjän olisi pitänyt antaa riidanalainen direktiivi eri oikeusperustan eli SEUT 192 artiklan 2 kohdan eikä SEUT 192 artiklan 1 kohdan nojalla.

4. Suhteellisperiaatteen (SEU 5 artiklan 4 kohta) loukkaaminen.

Vastaajana olevat toimielimet eivät ole ottaneet huomioon niitä vakavia sosioekonomisia kustannuksia, jotka yksittäisten epäpuhtauksien päästöjen vähentämistä vuodesta 2030 alkaen koskevien velvoitteiden täytäntöönpano Puolassa aiheuttaa. Tämän seurauksena sillä, että Puola panee täytäntöön vähennysvelvoitteet vuodesta 2030 alkaen, voi olla vakavia kielteisiä sosioekonomisia seurauksia Puolalle. Kyseisten velvoitteiden täytäntöönpanosta aiheutuvat menot voivat osoittautua suhteettomiksi odotettuihin vaikutuksiin nähden.

Se, että direktiivissä vahvistetaan näin korkeat kansalliset päästövähennysvelvoitteet vuodesta 2030 alkaen, ei ollut selvästikään tarpeen direktiivissä määriteltyjen tavoitteiden saavuttamiseksi.

5. Jäsenvaltioiden tasa-arvoa koskevan periaatteen (SEU 4 artiklan 2 kohta) ja tasapainoista kehitystä koskevan periaatteen (SEUT 191 artiklan 3 kohdan neljäs luetelmakohta, kun sitä luetaan yhdessä SEUT 191 artiklan 2 kohdan kanssa) loukkaaminen.

Yksittäisille jäsenvaltioille vuodesta 2030 alkaen asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa ei ole otettu huomioon jäsenvaltioissa vallitsevaa erilaista taloudellista tilannetta eikä niiden erilaisia teknologisia edellytyksiä ja sosiaalisia edellytyksiä, mukaan lukien Euroopan unionin eri alueilla tarvittavien investointien suuruus. Vähennysvelvoitteet vahvistettiin käyttämällä vakiomenetelmää ottamatta huomioon yksittäisissä jäsenvaltioissa todellisuudessa vallitsevaa erilaista taloudellista ja yhteiskunnallista tilannetta.

Tämän lisäksi vastaajana olevat toimielimet eivät yksittäisten jäsenvaltioiden kansallisia päästövähennysvelvoitteita vuodesta 2030 alkaen vahvistaessaan ole ottaneet todennäköisesti kunnolla huomioon sitä, että välittömästi Euroopan unionin läheisyydessä olevilta alueilta virtaa merkittäviä määriä epäpuhtauksia rajojen yli joihinkin jäsenvaltioihin, mikä voi johtaa sellaisten jäsenvaltioiden erilaiseen kohteluun, joilla on yhteiset rajat kolmansien maiden kanssa, suhteessa niihin valtioihin, joita Euroopan unionin ulkopuolelta tulevien epäpuhtauksien virtaamisesta aiheutuva ongelma ei koske.

(¹) EUVL 2016, L 344, s. 1

Valitus, jonka Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin, on tehnyt 17.3.2017 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu kolmas jaosto) asiassa T-577/14, Gascogne Sack Deutschland ja Gascogne v. Euroopan unioni, 10.1.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-138/17 P)

(2017/C 151/32)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unioni, jota edustaa Euroopan unionin tuomioistuin (asiamiehet: J. Inghelram ja Á. M. Almendros Manzano)

Muut osapuolet: Gascogne Sack Deutschland GmbH, Gascogne ja Euroopan komissio

Vaatimukset

- valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohta on kumottava
- Gascogne Sack Deutschlandin ja Gascognen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämä vaatimus saada 187 571 euroa korvauksena tappioista, joiden väitetään aiheutuneen siitä, että pankkitakauksesta on ollut maksettava lisämaksuja pitemmältä ajalta kuin olisi ollut kohtuullista, on hylättävä perusteettomana